

Předmluva vydavatele

Vážený čtenáři, dostává se Vám do ruky [nový překlad německého originálu](#) Poselství Grálu z roku 1931, který (spolu s dalšími texty Pána Abdrushina) přeložil Jaroslav Peroutka a od roku 2012 vydává ve svém [nakladatelství Plamen](#).

Již v roce 1931 vznikl [první český překlad](#) tohoto Poselství Grálu, který přeložila skupina překladatelů sdružených kolem Pánova učedníka Josefa Kováře. Tehdy vyšel jako první překlad do cizího jazyka již v roce 1932 a Pán Abdrushin ho sám kontroloval a schválil k vydání. Touha poskytnout Slovo Poselství Československému národu byla veliká a díky ní se Slovo dostalo do mnoha lidských duší v našem národě.

V rychlosti, v jakém první překlad vznikl, se vyskytly i některé jeho nepřesnosti oproti originálu i přes dobrou snahu jeho překladatelů.

Jaroslav Peroutka se po zralém uvážení rozhodl pro překlad nový, aby se co nejvíce přiblížil významu německého originálu. [O svém úmyslu píše více:](#)

Původním úmyslem bylo jen provést drobné gramatické korektury překlepů Kovářova překladu, protože jsme s několika přáteli tento překlad na našich webech šířili a v případě zájmu o knižní verzi také odkazovali na jeho vydavatele ze Zlína. ¹⁾

... Konečné rozhodnutí pustit se do nového překladu přišlo v

okamžiku, kdy jsme Kovářův překlad porovnali s originálem. Při tom jsme zjistili, že v Kovářově překladu nejen schází celé věty nebo jejich části, ale jsou tam i věty, které v originále nejsou. Kromě toho je narušena celá větná stavba, mnohdy i zpřeházena, takže výsledkem na mnoha místech je to, že překladatel pasáž převyprávěl svými slovy, aniž by mnohdy pochopil její správný smysl, a někdy dokonce dopsal svou vlastní větu pro dovysvětlení. ...

... Je také přirozené, že nový překlad může na některé čtenáře působit nezvykle až krkolomně. Tato skutečnost však nevychází z překladu jako takového, nýbrž ze stavby vět originálu. Dosavadní překladatelé se snažili v dobrém úmyslu Slovo co nejvíce přiblížit lidem, aby je mohli číst snadno a plynule. Tím nevědomě zčásti odňali lidem potřebu námahy, tedy pohybu ducha. A protože se většina dnešních lidí ani duchovně hýbat nechce, je jim tento požadavek pohybu ducha nepříjemný, krkolomný a odmítají ho. Na správně se zachvívající řeč bude pokřivený rozum přirozeně narážet, bude mu obtížná, bude pro něj zbytečně komplikovaná a krkolomná. Rozum naopak vyžaduje co nejméně námahy a plynulost řeči. Pokud se tedy překlad správně zachvívá s originálem, musí v sobě nést tuto nezvyklost, pro některé dokonce i krkolomnost. ...

... Abdrushinova němčina není totéž, co klasická, resp. dnešní spisovná němčina, která prošla od té doby řadou změn. Abdrushin použil vybroušené německé slovní výrazy a sestavil je tak, aby se jeho němčina jako celek správně zachvívala v zákonech stvoření.

Proto je i pro rodilé Němce nezvyklá a mnohým činí při čtení potíže. Nezvyklá je proto, že ji Abdrushin sestavil tak, aby

člověka nutila k používání zadního mozku. Pokud tedy člověk chce čerpat ze Slova a přijme tento správný způsob vyjadřování, který je pro něj nezvyklý, aniž by věděl proč, je nucen skrze dlouhá a zdánlivě komplikovaná souvětí používat zadní mozek mnohem intenzivněji než doposud, aby mu z těchto dlouhých vět vznikl v duchu živoucí obraz. Je to pomoc, která napravuje rovnováhu mezi předním a zadním mozkem, a sice tím, že zadní mozek nutí k činnosti a rozum k tomu, aby se stal nástrojem.

Toto si však překladatelé neuvědomili a ve snaze, co nejvíce přiblížit originál čtenářům, zvolili i jazyk, který je čtivější a pohodlnější. Dlouhá souvětí rozdělili na kratší věty, kterých se ihned chopí rozum, protože jsou pro něj již uchopitelné, a začne z nich skládat myšlenkovou představu, tedy informaci, obraz bez života, aniž by k němu sám něco nepřidal a podle svého druhu obsah nezúžil. I tím je velice ztíženo přijímání síly Slova. ...

1)

[Nakladatelství Hlas, Zlín](#), Josefa Kováře, syna překladatele Josefa Kováře, který Poselství vydával ve svém [Nakladatelství Hlas, Praha](#)